

Н А Р Е Д Б А

НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – ВАРНА

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА

НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ

НА ТЕРИТОРИЯТА НА

ОБЩИНА ВАРНА

НАРЕДБА

на Общински Съвет – Варна за определяне размера на местните данъци на територията на община Варна

Глава I Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Варна.

Чл. 2. В общинския бюджет постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. Туристически данък.
8. Други местни данъци, определени със закон.

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси.

(2) Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година.

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на Кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

В производствата по установяване, обезпечаване и събиране на местни данъци, служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата

по обезпечаване на данъчни задължения – на публични изпълнители.

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на ДОПК.

Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в община Варна на териториален директор на Националната агенция за приходите.

(4) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на община Варна, а в останалите случаи е Общински съвет – Варна.

Глава II

Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 6. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи – за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

Чл. 7. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински

поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 8. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл. 9. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой на касите на Дирекция „Местни данъци“, находящи се на:

- бул. „Сливница” 191;
- бул. „Ген. Колев” 92 /ет. 1, сградата на район „Приморски”;
- площад „Мусала” /“Информационен център”/;
- в брой на касите на „Фаст пей”;
- район „Владислав Варненчик” - пазар „Кайсиева градина“, до „Еврофутбол” /между бл. 215 и бл. 217/;
- район „Владислав Варненчик” – III-ти микрорайон, до паркинга, разположен северно до вх. 6 на бл. 302 /зад автобусна спирка срещу Кауфланд/;
- район „Младост” - ул. ”Под игото” и ул. ”Кап. Райчо”, до магазин за хранителни стоки;
- район „Одесос” - ул. ”Цар Петър” и ул. ”Александър Рачински”, бул. ”Ген. Колев” - спирка „Нептун”;
- район „Приморски” - ул. ”Роза” и ул. ”Ян Палах”, пазара срещу „Палах център”;
- район „Аспарухово” - бул. ”Народни будители” № 1 /срещу ОУ ”Христо Ботев”, до будка за продажба на карти за „Градски транспорт”, зад автобусна спирка/;
- Централен кооперативен пазар - Павилион № 85 на ул. ”Доктор Пискулиев

2. по банков път - по банковата сметка на общината;

3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на

годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл. 11. (1) Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

(2) За новопостроените или придобитите по друг начин имоти собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, уведомява за това писмено в 2-месечен срок община Варна, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(3) Когато собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, е предприятие, в декларацията по ал. 2 се посочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

Чл. 12. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 13. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината на територията, на която се намира имотът.

Чл. 14. Размерът на данъка върху недвижимите имоти е 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл. 15. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

(2) Данъчната оценка се определя от служителите на общинската администрация по местонахождение на имота в 2-седмичен срок от подаване на искане по образец.

Чл. 16. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение № 2 към Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно Приложение № 2 към Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка

съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 7, ал. 2, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по Приложение № 2 към Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл. 17. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) Границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони се определят с решение на Общински съвет – Варна. До приемане на решението се прилагат зоните и категориите определени със заповед на кмета на община Варна.

Чл. 18. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

Чл. 19. (1) Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл. 14 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Служителят на общинската администрация проверява подадените декларации. Той може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда и чрез измерване на имота от технически органи.

(3) Данъкът по чл. 11, ал. 2 се определя от служител на общинската администрация по местонахождение на имота и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.

Чл. 20. (1) При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл. 18 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси - в двумесечен срок от настъпване на съответното обстоятелство.

(2) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно, данъчно задължените лица уведомяват за това община Варна в двумесечен срок от настъпване на съответното обстоятелство.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 21. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 22. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Ал. 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 23. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 24. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 23 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл. 25. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 26. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 27. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца - 0,8 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 - 6,6 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 28. Освобождават се от данък върху наследство имуществата, определени в чл. 38 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 29. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 30. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението по начините, определени в чл. 9.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 31. (1) Обект на облагане с данък са имуществовата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Ал. 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(4) Ал. 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни

инвестиционни проекти.

(5) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

(6) Данък при безвъзмездно придобиване на имуществата се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

Чл. 32. Данъкът се заплаща от лицата по чл. 45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 33. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове в момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване. Имушеството се оценява по реда на чл. 46, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 34. (1) При дарение на имущество, както и случаите по чл. 31, ал. 2, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

- а) 0,8 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;
- б) 6,6 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2,6 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 35. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл. 48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 36. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 31, ал. 6 - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, без случаите по чл. 36, ал. 2, лицата, получили имущество подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 37. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 38. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 39. Собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл. 54 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 40. (1) За леките автомобили размерът на данъка се определя съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство, както следва:

1. До 37 kw включително – 0.95 лв. за 1 kw;
2. Над 37 kw до 55 kw включително – 0.95 лв. за 1 kw;
3. Над 55 kw до 74 kw включително – 1.28 лв. за 1 kw;
4. Над 74 kw до 110 kw включително – 1.57 лв. за 1 kw;
5. Над 110 kw – 1.76 лв. за 1 kw.

В зависимост от годината на производство данъкът се умножава с коефициентите, определени с чл. 55, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъкът за ремаркета на леки автомобили е в следните размери:

1. товарно ремарке - 10 лв.;
2. къмпинг ремарке - 20 лв.

(3) /в сила от 01.01.2013 г./ Данъкът за мотопеди е в размер на 20 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см. включително – 20 лв.;
2. над 125 до 250 куб. см. включително – 40 лв.;
3. над 250 до 350 куб. см. включително – 60 лв.;
4. над 350 до 490 куб. см. включително – 80 лв.;
5. над 490 до 750 куб. см. включително – 100 лв.;
6. над 750 куб. см. – 120 лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг. включително - 8 лв.;

2. над 400 кг. - 12 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

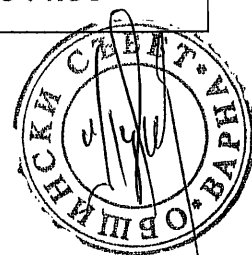
1. до 22 места, вкл. мястото на водача - **125** лв.;

2. над 22 места, вкл. мястото на водача - **250** лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил до 12 т. технически допустима максимална маса е в размер **25** лв. за всеки започнат тон товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А). с две оси	-	18	18	63
	18	20	63	144
	20	22	144	330.30
	22	25	427.50	769.50
	25	26	769.50	1350
	26	28	769.50	1350
	28	29	744.30	897.30
	29	31	897.30	1473.30
	31	33	1473.30	2044.80

	33	38	2044.80	3106.80
	38	-	2265.30	3079.80
Б). с три и повече оси	36	38	1440	1998
	38	40	1998	2763
	40	-	2763	4087.80

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и др.), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **125** лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер **250** лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

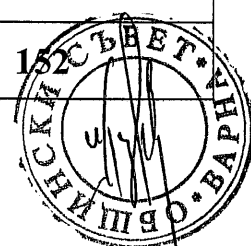
1. от 11 kW до 18 kW включително - **12** лв.;
2. над 18 kW до 37 kW включително - **17** лв.;
3. над 37 kW - **25** лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер на **62** лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и превозни средства от категория L7e по Закона за движение по пътищата е в размер на 125 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А). с две оси	12	13	75	

	13	14	152	420
	14	15	420	592
	15	-	592	1340
Б). с три оси	15	17	152	265
	17	19	265	542
	19	21	542	705
	21	23	705	1085
	23	-	1085	1687
В). с четири оси	23	25	705	715
	25	27	715	1115
	27	29	1115	1770
	29	-	1770	2625

Чл. 41. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **2.50** лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **2.50** лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0.25** лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **250** лв.;

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **50** лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **6.75** лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер **0.35** лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **1.25** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл. 42. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **40 лв.** за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан - **24 лв.**;

3. за делтаплан - **24 лв.**;

4. за мотоделтаплан - **40 лв.**;

5. за свободен балон - **60 лв.**;

6. за планер - **60 лв.**

Чл. 43. (1) Освобождават се от данък превозните средства по чл. 58 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Освобождават се от данък електрическите автомобили.

(3) Освобождават се от данък върху превозните средства ретро автомобилите, собственост на членове на авто-мото ретро клубове на територията на община Варна, след представяне на документ от собственика за платен членски внос към съответния клуб.

Чл. 44. (1) За превозните средства с мощност на двигателя до **74 kw.** включително, снабдени с действащи катализаторни устройства и несъответстващи на екологичните категории „Евро 3“, „Евро 4“, „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“, данъкът се заплаща с **30** на сто намаление.

(2) За превозните средства с мощност на двигателя до **74 kw.** включително, снабдени с действащи катализаторни устройства и съответстващи на екологичните категории „Евро 3“ и „Евро 4“, данъкът се заплаща с **50** на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“ и „Евро 6“ със **60** на сто намаление.

(3) За автобусите, товарните автомобили, влекачите за ремаркета и седлови влекачи, снабдени с двигатели, съответстващи на екологичните категории „Евро 3“ и „Евро 4“, данъкът се заплаща с **40** на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“ с **50** на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ данък.

(4) Екологичните категории „Евро 3“, „Евро 4“, „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“ се удостоверяват чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на превозното средство с определената от производителя екологична категория.

Чл. 45. (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври.

годината, за която е дължим. На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто. Данъкът се заплаща по начините, описани в чл. 9.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл. 46. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, а когато не е подадена такава и в случаите по чл. 54, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси - в приход на общината, в която е регистрирано превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл. 47. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв.,
и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 48. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 47. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето

превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 49. За целите на патентния данък се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл. 50. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 51. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от Приложение № 4 към Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на Приложение 4 към Глава втора, Раздел пети от ЗМДТ, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва при условие, че към декларацията по чл. 52 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра за чираците, издадено от съответната регионалната занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 50, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 52. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали

данъчната декларация по ал. 1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларираят с декларация по ал. 1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 48, ал. 1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 48, ал. 1 и 2.

Чл. 53. (1) Данъчните декларации по чл. 52 се подават в общината, на територията, на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 данъчната декларация се подава в Столична община.

Чл. 54. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 52, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията, на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 53, ал. 2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл. 55. Лицата по чл. 47, ал. 1 заплащат патентен данък в размерите, посочени в Приложение № 2 към наредбата.

РАЗДЕЛ VI ТУРИСТИЧЕСКИ ДАНЪК

Чл. 56 (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Лицата по ал. 2 подават декларация по чл. 61 от ЗМДТ по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

(5) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(6) Размерът на данъка се определя както следва:

1. категория 1 и 2 звезди – 0,50 лв. за нощувка;

2. категория 3 звезди – 0,60 лв. за нощувка;

3. категория 4 звезди – 0,90 лв. за нощувка;

4. категория 5 звезди – 1,40 лв. за нощувка.

(7) Размерът на дължимия туристически данък за всеки календарен месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по чл. 56, ал. 6.

Чл. 57 (1) Лицата по чл. 56, ал. 2 са длъжни ежемесечно да подават информация в община Варна за броя на реализираните нощувки чрез справка-декларация.

(2) Образецът на справката-декларация се утвърждава от министъра на икономиката, енергетиката и туризма и се публикува на интернет страницата на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма.

(3) Справките-декларации по ал. 2 се подават в съответната община по електронен път.

Чл. 58. Дължимият данък по чл. 57 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл. 59. Когато сборът на данъка по чл. 57 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет на средството за подслон или мястото за настаняване, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на средството за подслон или мястото за настаняване до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва.

Чл. 60. Разликата по чл. 59 се определя по реда, предвиден в чл. 61с, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 61. Лицата, предоставящи услугата настаняване в средствата за подслон и местата за настаняване, в срок до 1 март 2011 г. подават писмена декларация с информация за броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване пред категоризирания орган по чл. 52 от Закона за туризма.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. За 2008 г. размера на местните данъци се определя в срок до 29 февруари 2008 г. В случай че в този срок не е определен размер за местните данъци, за 2008 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона, а за патентния данък - размерите, които са били в сила за 2007 г.

§ 2. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от общинския съвет данъкът при придобиване на имущества по чл. 44, ал. 1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 3. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на данъка върху недвижимите имоти, съответно първата вноска на данъка върху превозните средства, се внасят в срок от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 4. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл. 61н, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси до 30 април 2008 г.

§ 5. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на патентния данък се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от Кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 7. Наредбата е издадена на основание чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси.

Настоящата наредба е **приета** с Решение на Общински съвет - Варна № 271-4/4/06.02.2008 г. и **променена** с Решения на Общински съвет - Варна:

№ 1014-5(11)/09, 11.12.2008 г.;

№ 3011-3(31)/19, 20.01.2011 г.;

№ 678-7(11)/19.09.2012 г.;

№ 1226-2(26)/13,14.12.2013 г.;

№ 1290-2(27)/13.01.2014 г., с което решение № 1226-2(26)/13,14.12.2013 г. се потвърждава.

№1877-3(37)/19.12.2014 г.- изменя чл.40, ал.7;

Приложение № 1 към чл. 49

Зона	Обхват
I-ва	Административните граници на районите “Одесос” и “Приморски”
II-ра	Административните граници на районите “Аспарухово”, “Младост” и “Вл. Варнечик”
III-та	Селата Казашко, Каменар, Константиново, Тополи и Звездица

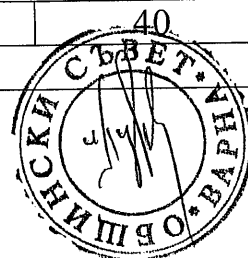
Приложение № 2 към чл. 55

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

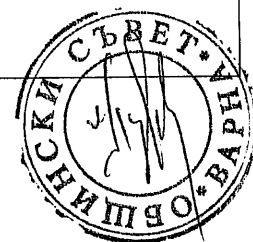
Патентни дейности	I зона	II зона	III зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи - данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:			
1 и 2 звезди	250	150	25
2. Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:			
а). ресторанти:			
1 - 2 звезди	35	30	5
3 звезди	60	55	10
б). заведения за бързо обслужване:			
1 - 2 звезди	20	15	5
3 звезди	35	30	10
в). питейни заведения, с изключение на посочените в буква "е":			
1 - 2 звезди	20	15	5
3 звезди	35	30	10
г). кафе-сладкарници:			
1 - 2 звезди	20	15	5
3 звезди	50	45	10
д). барове: - дневни:			

2 звезди	50	45	10
3 звезди	84	80	20
- нощни:			
2 звезди	63	60	40
3 звезди	98	90	50
е). бюфети, каравани и павилиони - за обект:	500	400	100
3. Търговия на дребно до 100 кв.м. нетна търговска площ на обекта - данъкът се определя за 1 кв.м. нетна търговска площ според местонахождението на обекта.			
	20	18	5
4. Платени паркинги - данъкът се определя за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.			
	200	200	30
5. Дърводелски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	600	600	100
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	600	600	150
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	2000	2000	800
8. Обущарски и шапкарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	120	100	40

9. Металообработващи услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	800	700	200
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно - фризьорски услуги - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.			
	800	700	130
11. Машинописни и/или копирни услуги - данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта.			
	500	500	200
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.			
	800	700	200
13. Маникюр, педикюр - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.			
	380	300	80
14. Часовникарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	350	300	180
15. Тапицерски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	480	400	180
16. Автомивки, ремонт, регулиране и балансиране на гуми - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	1200	1000	250
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			

	1800	1800	500
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	500	500	150
19. Стъкларски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	650	650	150
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	750	750	180
21. Отдаване на видеокасети под наем - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	1000	1000	300
22. Компаньонки и компаньони - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	6440	6440	6440
23. Масажистки и масажисти - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	1680	1300	700
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	5600	5600	3000
25. Фотографски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	1000	800	

26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - данъкът се определя според местонахождението на обекта.

	3500	3000	500
--	------	------	-----

27. Санитарни възли, наети под аренда - данъкът се определя според местонахождението на обекта.

	400	300	150
--	-----	-----	-----

28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини - данъкът се определя според местонахождението на обекта.

	198	150	70
--	-----	-----	----

29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.

	98	80	50
--	----	----	----

30. Заложни къщи - данъкът се определя според местонахождението на обекта.

	28000	28000	5000
--	-------	-------	------

31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература - данъкът се определя според местонахождението на обекта.

	200	150	50
--	-----	-----	----

32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) - данъкът се определя според местонахождението на обекта.

	1100	1100	400
--	------	------	-----

33. Игри с развлекателен или спортен характер - данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:

а). За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размерът на данъка за брой съоръжение е:

	198	180	120
б). За мини-футбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, мини-баскетбол, бридж, табла, размерът на данъка за брой съоръжение е:			
	26	20	10
в). За зали за боулинг и кегелбан - данъкът за игрален коридор, и билиард - данъкът за маса е:			
	140	100	50
34. Фитнес центрове и спортни зали - данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:			
за 1 кв.м	4	3	1.50
и за един фитнес уред	840	600	300
35. Химическо чистене, пране и гладене - данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:			
	440	400	133
36. Мелничарски услуги:			
а). За мелници за брашно - данъкът се определя в размер на 20 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.			
б). За мелници за фураж стационарни - данъкът се определя в размер на 700 лв.			
37. Услуги с атрактивен характер:			
а). корабчета	1500 лв. на брой		
б). лодки	900 лв. на брой		
в). яхти	1800 лв. на брой		
г). джетове	1800 лв. на брой		
д). влакчета	60 лв. на място		

е). файтони	150 лв. на място	
ж). водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	300 лв. на брой оборудване	
з). зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни	300 лв. на брой оборудване	
и). въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	300 лв. на място	
к). детски колички и моторчета	200 лв. на брой	
л). стрелбища	600 лв. на брой стрелбище	

38. Обучение на водачи на моторни превозни средства - данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:

а). мотопеди, мотоциклети	475	475	275
б). други МПС	950	950	550

39. Услуги "Пътна помощ" на пътни превозни средства - данъкът се определя в размер на 2500 лв. за брой моторно превозно средство.

40. Услуги със земеделска и горска техника - данъкът се определя за брой техника, както следва:

а). комбайн — 500 лв.

б). трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 170 лв.

в). прикачни, навесни и стационарни машини -17 лв.

